

VETERINÀRIA

VSF Justícia Alimentària Global, l'ONG del col·lectiu veterinari

La ràbia retorna a Espanya després de 35 anys

Ramon Garcia, conseller del COLVET; Badiola, reelegit

Totes les clíniques d'Eivissa col·laboren en una campanya d'esterilització

Seguretat alimentària # perfil col·legial # assessoria # avepa # art al COVID # els nostres centres # IBABSA

Finançament al teu abast

Les noves línies ICO 2013 i SA NOSTRA-BMN simplifiquen el finançament per al teu negoci.

- > EMPRESES I EMPRENEDORS
- > INTERNACIONAL

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

editorial

Una evidencia necesaria

El pasado 5 de junio se confirmó un caso de rabia canina en Toledo, hecho que ha supuesto para España la pérdida del estatus de país libre de rabia terrestre tras un periodo de 35 años, así como un terremoto social, administrativo y mediático de considerables dimensiones.

Aunque el caso haya sorprendido a amplios sectores sociales y profesionales, el Plan Nacional de Contingencia contra la Rabia aprobado en 2010 ya establecía como hipótesis más probable de reintroducción de esta enfermedad la entrada ilegal de un perro infectado procedente del Magreb, por lo que no estamos frente a un suceso inesperado. De hecho, en los últimos años se han confirmado casos de rabia canina en Holanda, Bélgica y Francia, todos de animales que han transitado sin problemas por nuestro territorio. Por lo tanto, era sólo una cuestión de tiempo.

La respuesta de las autoridades, tanto en salud pública como en sanidad animal, ha sido hasta la fecha muy eficaz, al igual que la de la organización veterinaria y la de los propios profesionales. Se ha declarado el nivel I del plan de Contingencia en 4 CCAA, se han establecido las correspondientes áreas de restricción y se han ordenado las medidas y requisitos necesarios. Aún así, es pronto para poder evaluar las consecuencias y el alcance del problema por las características propias de la enfermedad y por las circunstancias epidemiológicas que han concurrido en este caso, ya que el perro afectado ha circulado por numerosos lugares y ha estado en contacto con muchas personas y animales. Y todavía quedan interrogantes por responder:

Pero también se han puesto claramente de manifiesto los errores y limitaciones que actualmente encontramos en la lucha contra las enfermedades animales y en particular contra la rabia. Una falta de homogeneidad normativa en el Estado donde la obligatoriedad de vacunación antirrábica es dispar y depende del criterio de cada comunidad autónoma, así como una asignación competencial absurda, en la que los municipios son responsables de verificar y controlar la vacunación de los perros y en algunos casos, ordenar la observación sanitaria de los animales sospechosos, cuando más del 90% no tienen ni los recursos ni los profesionales necesarios para llevarlo a cabo. Y sin olvidar tampoco el cuestionamiento que, sobre la vacunación y las acciones de vigilancia epidemiológica de las agresiones producidas por animales, realizan no pocos profesionales, tanto veterinarios como médicos.

La rabia no es una broma. Su desenlace es fatal. No debemos perder la cabeza y crear alarma innecesaria, pero sí es nuestra obligación como veterinarios tratar el problema como se merece, con seriedad, con los argumentos técnicos adecuados, y estos nos indican claramente que el riesgo de introducción de la enfermedad en nuestro país, y por supuesto en Baleares, es real. El caso de Toledo es la evidencia que, lamentablemente, muchos necesitaban. Por ello desde el COVIB exigimos a los responsables políticos coherencia, valentía y decisiones encaminadas a la protección de la salud de los ciudadanos, y a todo el colectivo veterinario, actuaciones serias y responsables para responder a estos retos como se merecen.

3

sumari

- Avepa: Curs neurologia • Cursos	4	- Actualitat: Detectat un brot de ràbia a Espanya	15
- Avepa • H ^a de la veterinària	5	- Seguretat Alimentària • Art al COVIB	16
- Portada: VSF, la vessant solidària del col·lectiu	6	- Cas clínic • Col·legi	17
- Perfil col·legial: Cati Bauzà	9	- Els nostres centres veterinaris:	
- Actualitat: Eleccions al Colvet	10	Clínica Veterinària San Fernando	18
- Actualitat: Curs de clínica equina	11	- Col·lectiu de Jubilats	20
- Actualitat: Campanya d'esterilització a Eivissa	12	- Assessoria Jurídica	21
- Actualitat: Protocol d'actuació moscard tigre	13	- Cas clínic: Resolució	22
- Actualitat: Curs de presa de mostres d'aliments	14	- IBABSA: Piroplasmosi equina	23

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Francesc Solà. **Direcció periodística:** Joan Sans (Dirkom).

Consell editorial: Jesús Martínez, Lluís Riera, Jorge Cañellas, Marc Sánchez i Tomeu Martí. **Fotografia:** Jaime Reina.

Publicitat: COVIB (Cecilio Metelo, 14 2ºD - Tel: 971 71 30 49). **Impressió:** Gràfiques Planisi. **Dipòsit legal:** PM-495-2013

El Comité de Redacción recuerda a los colaboradores de la revista que pueden utilizar tanto el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles. Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets. Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Monogràfic de neurologia: Epilèpsia canina i felina

Impartit a Muro per Daniel Sánchez, veterinari de l'*Animal Helath Trust* de Newmarket, Anglaterra

37 veterinaris assistiren el passat 8 de juny a un curs de neurologia organitzat per la vocalia d'AVEPA Balears amb la col·laboració del COVIB. El monogràfic va tenir lloc a l'hotel Gran Palace de Muro i el ponent va ser **Daniel Sánchez Masián**, veterinari del departament de neurologia de l'*Animal Helath Trust* de Newmarket, Anglaterra.

El curs va constar d'una primera part

molt interessant on es va explicar com diferenciar un atac epilèptic d'altres manifestacions que poden assemblar-se però que requereixen un abordatge i un tractament molt diferent. La segona part va tractar en profunditat la malaltia de l'epilèpsia, el seu diagnòstic i les principals opcions de tractament. Els patrocinadors de la xerrada van ser **Hill's** i **Boehringer-Ingelheim**.

Rafael Molina imparteix el curs d'exòtics a Eivissa

Rafael Molina va ser l'encarregat de donar el passat 20 d'abril el seminari d'exòtics organitzat per la vocalia balear d'AVEPA a Eivissa.

Llicenciat en Veterinària per la Universitat Autònoma de Barcelona l'any 1991, Molina ha fet estades de formació a les Facultats de Veterinària d'Utrecht y Minnesota, així como en el Zoo de Jersey. Ha treballat en el Centre de Recuperació de Fauna Salvatge de Torreferrussa des de l'any 1992 i ha fet clínica privada d'animals exòtics, amb especial dedicació a les aus i als mamífers. Explicà els problemes més habituals que se detecten a la clínica d'exòtics a partir de casos clínics diversos.

XII Congreso de Especialidades Veterinarias en Granada

Enguany, per primera vegada el Congrés d'Especialitats d'AVEPA se celebrà en un Palau de Congressos, a Granada. En les 11 edicions anteriors sempre havia tingut lloc en diferents Facultats de Veterinària. El Congrés agrupà a més de 730 veterinaris amb un contingut científic dissenyat pels 10 grups d'especialitats i en què participaren 70 ponents. Va tenir lloc els dies 5 i 6 d'abril.

Els objectius des del començament del Congrés foren poder oferir una plataforma als grups d'especialitats d'AVEPA la qual permet facilitar logística, organització i comunicació de les seves activitats, aprofitar les múltiples sinèrgies entre els seus programes científics davant l'interès dels assistents, i concentrar per la major oferta global un important nombre de veterinaris que poden assistir a diferents sessions.

Formació Continuada de dermatologia

Els reputats clínics Eduard Saló i Pedro Javier Sancho impartiren el 18 de maig a Palma (Hotel Valparaíso) una activitat formativa de dermatologia que congregà 30 assistents. La xerrada va combinar la presentació de casos clínics amb la revisió de les malalties produïdes per ectoparàsits, el diagnòstic i abordatge de les dermatosis pustuloses i una interessant visió de les patologies de la trufa i els coixinets plantars des del punt de vista de la dermatologia. Saló és actualment president i component de la junta científica del grup d'especialistes en dermatologia d'AVEPA, entre moltes altres ocupacions i feines, mentre que Sancho és membre del comitè científic del GEDA des de fa gairebé 20 anys.

La història de la Veterinària a les Illes Balears

Capítulo 14. Dos años importantes para el reconocimiento oficial de los Veterinarios Titulares: 1906 y 1918.

El nombramiento de veterinarios de manera generalizada por los Ayuntamientos no se produjo realmente hasta principios del siglo XX, al ser reconocido oficialmente el Cuerpo de Veterinarios Titulares mediante la aprobación de su Reglamento Básico, el 22 de marzo de 1906. Era el único que faltaba tras la aprobación de los Reglamentos de Médicos y Farmacéuticos, para cumplir la Instrucción General de Sanidad de 12 de enero de 1904, norma básica de la Sanidad española que fue promovida y aprobada por Real Decreto bajo el mandato del destacado político mallorquín Antonio Maura y Montaner, en su calidad de Presidente del Consejo de Ministros durante el reinado de Alfonso XIII.

Es de gran importancia destacar que el artículo 95, de este Reglamento, contenía el siguiente texto: *"En todo Municipio de más de 2.000 habitantes, habrá por lo menos un Veterinario contratado por el Ayuntamiento, á quien se encargará el reconocimiento de las carnes*

y animales destinados á la alimentación del vecindario, y reconocimiento de los ganados importados y los informes y cuidados relativos á las epizootias."

"Los Ayuntamientos de escaso vecindario se agruparán para sufragar este servicio, comunicando sus contratos para su aprobación, al Inspector Provincial"

Dicho Reglamento, de gran relevancia por los temas que contemplaba, (partidos veterinarios y su clasificación, ingreso de veterinarios titulares, concursos y contratos con los ayuntamientos, y derechos y deberes de los veterinarios titulares) significó un gran y definitivo avance en la consideración y competencias de estos profesionales dedicados a la salud pública.

Otro hito importante en el reconocimiento de los Veterinarios Titulares que debe destacarse, fue el Reglamento general de Mataderos, aprobado por Real Orden de 5 de diciembre de 1918, que en su Artículo 1º señala: *"El presente Reglamento tiene por objeto unificar el régimen a tenor del*

cual han de funcionar los Establecimientos destinados al sacrificio de animales de abasto y señalar de un modo preciso la conducta a seguir por los Inspectores Veterinarios municipales en la importante misión que les está encomendada y que tan directamente afecta a la salud pública".

La importancia de la labor sanitaria de los Veterinarios Titulares quedaba así reconocida por la normativa oficial y se consolidaba la gran labor realizada desde la segunda mitad del siglo XIX.

TOMEU ANGUERA

6

Solidaris o solitaris?

Veterinaris Sense Fronteres Justícia Alimentària Global és l'ONG que aglutina els desitjos i projectes de cooperació dels professionals veterinaris amb un irregular seguiment per part dels propis col·legiats

Sabem què és VSF? És l'acrònim de Veterinaris Sense Fronteres, una organització sense ànim de lucre que mitjançant la seva delegació a les Illes col·labora amb la revista del Col·legi escrivint un article trimestral en el que es fa ressò d'algun dels seus treballs i projectes, tant des del punt de vista local com des d'una vessant molt més ampla, d'abast mundial. Aquesta col·laboració és part d'un conveni signat fa anys pel qual el Col·legi cedeix l'ONG un espai per a la realització de la seva tasca. Però anem més enfora. Sabem realment què fa VSF Justícia Alimentària Global (actual nom de l'organisme)? Quants de veterinaris col·legiats a les Illes hi col·laboren? Quines són les seves necessitats? I els seus projectes? I donem una passa més...

És ara un bon moment per ser solidari i implicar-se en feines de cooperació i/o voluntariat? O ja tenim suficient amb el que cadascú té a 'ca seva?

Evidentment no és senzill respondre a totes i cada una de les preguntes aquí

“Els joves tenen dificultats per implicar-se en tasques que vagin més enllà de la seva vida privada i de la feina”

dalt formulades. Semblen qüestions simples però no ho són. I no ho són perquè aborden un àmbit d'activitat molt sensible i molt complex com és el de la cooperació per al desenvolupament. Fa ja uns anys que VSF va fer una aposta per canviar la seva manera d'entendre la cooperació, que va començar a ser considerada com una eina al servei d'un objectiu polític: la Sobirania Alimentària. L'organització constatà que l'eradicació de la fam i la pobresa que assola els pobles més desfavorits del planeta no passa únicament pels projectes de desenvolupament ni per la reclamació de polítiques més justes, sinó per la promoció d'un canvi global del model de producció i de comercialització dels aliments perquè aquests deixin de ser considerats només com mercaderies. És a dir, anar molt més enllà de la imatge que tenim tots en ment de la voluntària o voluntari en els indrets més pobres del món per ajudar de diferents maneres les poblacions locals. Evidentment que aquesta funció continua sent imprescindible, però ara, de cada vegada més, les organitzacions la realitzen mitjançant la

“Les ONGs hem passat de fer cooperació a fer incidència política; En el nostre cas envers un concepte molt clar i ben definit com és la sobirania alimentària”, diu Xavier Farrés

població local i empen més esforços estratègics per incidir en aquest denominat ‘canvi global’.

Així ho explica Xavier Farrés, delegat de VSF Justícia Alimentària Global a les Illes. “A la nostra organització, com ha ocorregut en moltes altres d’aquest àmbit, hem passat de fer cooperació a fer incidència política, en el nostre cas envers un concepte molt clar i ben definit, la sobirania alimentària, per tal de dignificar la vida del camp i garantir la sostenibilitat ambiental, social i cultural del dret a la alimentació per a tota la població mundial. De cada cop hi ha menys tècnics desplaçats per a aquests projectes i es contracten tècnics locals. Els desplaçats passen a ser coordinadors i bona part de la feina que abans portaven a terme ara l’executen els propis habitants de la regió”, analitza Xavier. Com s’ha dit, en el 2012 VSF passà a nomenar-se VSF Justícia Alimentària Global. Farrés ho explica: “En el darrer pla estratègic elaborat fa dos anys i per un període de quatre, és a dir, fins 2015, es marcà el camí a seguir per l’organització per tal d’adaptar-se als diferents canvis externs, sobretot socials i econòmics, i també interns, de funcionament i objectius, que ens afectaven. Un dels aspectes que abans o després s’havien de ‘tocar’ era el nom, que s’associava més a animals que a alimentació. Volem que el nom indiqui millor el nostre camp d’actuació i que amplii el concepte per recollir moltes sensibilitats del voluntariat que amb l’antic nom quedaven una

mica acotades. Sense conèixer-ho, VSF denota més una feina amb animals, quan el nostre objectiu principal, la sobirania alimentària, s’enfoca a incidir sobre l’alimentació. Evidentment que els animals formen part d’aquest procés, però les línies d’actuació anaven encaminades cap una altra banda. I d’aquí sorgí el nom ‘VSF Justícia Alimentària Global’.

Demanat sobre els vincles que té l’organització amb el col·lectiu veterinari de les Illes, Farrés contesta que “hi ha una trentena de col·legiats socis, els quals contribuïm pagant la quota anual”. “Però la feina, com sol ocórrer en molts d’àmbits, la desenvolupem uns pocs voluntaris que fem de punta de llança. A més, comptem amb la feina d’una tècnica contractada, na Maria, que treballa 30 hores setmanals des del Col·legi, el que suposa un gran avantatge per nosaltres perquè no hem d’oblidar que és una feina de voluntariat i que, en molts de casos, no se li pot dedicar tant de temps com caldria”, afegeix. El coordinador de l’ONG a les Illes exposa la seva teoria sobre la baixa implicació, en línies generals, que existeix d’un temps ençà, especialment per part de la joventut, en aquestes iniciatives solidàries o de cooperació: “El problema de moltes ONG’s, i nosaltres els primers, és que no hem sabut connectar amb la joventut. La principal causa d’això és el rerefons existent, un problema social. En el nostre cas, els joves tenen dificultats per implicar-se en tasques que vagin més enllà de la seva vida privada i de la feina, és a dir, de la veterinària. I no deixa de ser

un reflex d’allò que ocorre en altres àmbits. Les generacions anteriors, per exemple la meua -en Xavier té 53 anys- ens movíem més per qüestions ideològiques i, a més, tinguérem moltes més oportunitats. En l’actualitat hi ha una cultura de l’esforç-premi, que és el que mou la gent. La recompensa és el que motiva una implicació prèvia, i això és el que des de la nostra banda no hem sabut promoure o comunicar”.

Objectius

VSF Justícia Alimentària Global treballa amb la vista posada en una estratègia productiva agroecològica, deixant en mans dels agricultors, ramaders i pescadors (treballadors del sector primari) tot el procés de producció, transformació, distribució i comercialització d’aliments. Per això, defensa les polítiques agràries que donin suport a l’agricultura familiar, local i diversificada, posa en valor la feina de les dones pageses, dóna suport les organitzacions agràries pel desenvolupament de la sobirania alimentària i tracta de generar consciència crítica en diferents col·lectius socials mitjançant la investigació, la comunicació, la incidència política o la mobilització social, entre altres. També dirigeix les seves activitats de sensibilització a tota la població en general, “perquè totes les persones poden ser agents de canvi en el seu entorn”, clou Farrés.

En aquest sentit, la millor mostra de la feina desenvolupada per l’ONG és un projecte engendrat a Balears i ‘exportat’ amb

8

gran èxit a altres indrets i anomenat 'Alimentació'. Destinat a tota la comunitat educativa i el seu entorn, mares/pares, professorat, alumnat, població propera... proposa una sèrie d'accions que generin un coneixement, presa de consciència i canvi d'actituds sobre com el model de producció, distribució i consum d'aliments influeix en el desenvolupament de les nostres comunitats, en la salut i en el medi ambient. Posa de relleu el projecte una sèrie de xifres esgarifoses, com per exemple que produïm aliments per a uns 12.000 milions de persones i que, sent la meitat en el món, moren de fam cada dia 100.000 persones; o que les dones, que produeixen el 75% dels aliments que se consumeixen a nivell mundial, són posseïdores tan sols de l'1% de les terres; o que dels més de 1.000 milions de persones que passen fam en el món, el 70% n'és productora... Segons Farrés, "el model productiu actual, basat en la globalització i la deslocalització, tracta els aliments com a mercaderia i provoca una sèrie d'efectes contraris al que se suposa que pretenen i que creiem que s'havien d'arreglar. Per això optarem per crear un sistema

Alimentación és la mostra que la tasca de l'ONG és molt més ambiciosa que la que desenvolupen un reduït grup de manescals que lluiten contra molins de vent

que fomentés el consum de productes locals i de temporada o la producció d'aliments amb tècniques respectuoses amb el medi ambient, entre altres solucions. La intenció és generar una xarxa de centres educatius i persones compromeses amb aquests models de producció agro-ecològics, incrementant la consciència social en la comunitat escolar de la importància d'aquest model". L'experiència pilot es

desenvolupà al llarg del curs 2010/2011 en el CEIP de Sant Jordi. El projecte va ser l'eix vertebrador de totes les activitats anuals del centre escolar. Es formà el professorat, es promogueren diverses activitats de sensibilització entre tot el col·lectiu escolar i s'acabà formant un grup de consum que abastéix un pagès de la zona. El concepte de sobirania alimentària, es treballa cada curs escolar i ha quedat integrat dins el projecte pedagògic del centre escolar.

Aquest projecte plurianual (quatre anys), finançat mitjançant fons estatals per l'Agència Espanyola de Cooperación Internacional i Desarrollo (AECID) i realitzat ja en 50 centres educatius de les Comunitats d'Andalusia, Cantàbria, Castella La Manxa, Catalunya, Euskadi i Balears, és la mostra evident del que se pot aconseguir a partir d'uns ideals ben definits i gràcies a grans dosis d'esforç i organització. I és només un gra d'arena en el programa de VSF Justícia Alimentària Global. Resulta obvi, doncs, que es tracta d'una tasca molt més ambiciosa que la que formen un grup (reduït això sí) de manescals que lluiten contra molins de vent.

Cati Bauzà Planas

Veterinària des del corral de ca seva

Cati Bauzà (Palma, 1970) va saber prest que seria veterinària quan, ja des de ben petita, jugava a ser-ho curant gallines i ànneres al corral de ca seva, a sa Cabaneta. No podia demanar res més. Convertia en joc allò que era la seva vocació, el món al voltant del qual girava tot en aquells anys d'infantesa. I perquè quedàs ben clar li deia a tothom, pares, padrins, amics... que de major seria veterinària. No enganava ningú. A més, com si seguís un destí marcat, predestinat, anà trobant-se al llarg de la vida amb una sèrie de circumstàncies que la dugueren a discórrer pel camí de la Veterinària i que li han facilitat aquesta singladura. La primera d'aquestes circumstàncies fou el fet de passar llargues temporades a Sa Cabaneta de ben petita i de viure-hi, més tard, quan els seus pares s'hi traslladaren des de Palma. Allà, al camp, passava les hores jugant amb animals i reforçant les seves idees de futur. Als 14 anys li regalaren un cavall, un segon factor decisiu per decantar-se cap a la veterinària, per si encara hi havia dubtes. La complicitat i hores de joc adolescent amb la seva nova mascota la marcaren de per vida. A més a més, ja començà a conèixer ben de prop la feina dels manescals d'èquids amb Sebastià Cruellas, a qui devia massacrar a preguntes quan el visitava. Un any abans, amb 13, ja havia fins i tot triat la universitat en la que estudiaria la carrera. Va ser durant un viatge cultural a Saragossa, a 7è d'EGB, quan passà per davant la Facultat de Veterinària, i decidí que allà convertiria en realitat els seus somnis. Massa casualitats com per ser obviades.

Com tants i tants col·legues de les Illes, Cati Bauzà invertia els estius de la carrera fent pràctiques clíniques per agafar el pols a una professió que coneixia pels llibres. Passà per les ensenyances de Pep Aguiló, els germans Oliver o Arturo Lope... i durant el curs s'aplicava per intentar treure's la carrera, vivint a un pis amb altres 4 estudiants de veterinària. En acabar, li sorgí l'oportunitat de complir el seu somni d'infantesa. S'apuntà a un llistat i va ser elegida per fer unes pràctiques a la clínica Vallromanes de cavalls, a Barcelona, on romangué un any i s'empapà de l'experiència bàsica necessària dels seus tres propietaris. Cati passava pàgina i als 25 anys retornava a Mallorca amb el repte d'obrir-se camí en un món tan bast i complex com el que havia triat. Entrà en contacte amb Jorge Cañellas que tenia una petita clínica a Alaró. Allà hi feia 3 capvespres de feina al mateix temps que 'ficava el cap' en el selecte i aleshores restringit món de la clínica de cavalls, també de la mà de Jorge Cañellas. Recorda Cati que "aleshores, a mitjans dels anys 90, hi havia sols vuit veterinaris que s'hi dedicassin, dels quals na Maria Antònia Rosselló n'era l'única dona. Era un món per a homes i en els comentaris o reaccions dels nostres clients en veure'm es notava ben clarament. Me demanaven si no tenia por als cavalls i m'havia de mossegar la llengua per no respondre: Si els hi tingués por, creu vostè que m'hauria dedicat a això?".

Però Cati, persona inquieta, no es limità només a la clínica de petits o de cavalls sinó que també va fer feina de camp participant,

entre altres, a la primera campanya de vacunació de la llengua blava que es va fer a Balears, a través de l'Ibabsa, o realitzant campanyes de vacunació d'Aujeszky. Precisament d'aquestes campanyes amb porcs recorda amb estima les converses i berenars amb pagesos, un món que ja aleshores passava per terribles dificultats i que a dia d'avui sembla trobar-se a l'avantsala de la desaparició (de la mà, conseqüentment, amb la feina veterinària).

Una altra casualitat portà a Cati a coincidir amb un antic client en un viatge a la neu i, paradoxalment, a deixar un poc de banda una part de la seva vida professional en benefici de la vida privada. Aquella trobada fortuïta i un parell de cites els convertiren en parella. Cati es casà i tingué dues nines (en l'actualitat de 5 i dos anys i mig) i renuncià a la gran càrrega de feina que havia acumulat. Actualment, continua fent cavalls tot i que no toca l'àmbit de la reproducció. També és la veterinària del Consultori Amic Meu, de Consell, des de fa tres anys. Però sobretot cerca més temps per passar-lo amb la família. Gran amant de l'esquí i de la pintura (ha pintat desenes de quadres d'animals, com no), enguany ha ensenyat a la seva filla gran a muntar a cavall, una pràctica que na Marina ha aconseguit amb gran emoció. Viu a una casa amb terreny, on té dos cavalls, dos moixos i dos cans. I també on les seves nines ja juguen a posar injeccions als animals. De què ens sona aquesta història?

Ramon Garcia, elegit conseller del Consell General de Col·legis Veterinaris d'Espanya

El president del COVIB formà part de la candidatura reformista d'Ignacio Oroquieta, alternativa a Juan José Badiola, que finalment resultà reelegit president per un sol vot

Juan José Badiola era reelegit el passat 15 de juny president del Consell General de Col·legis Veterinaris d'Espanya. Ho feia per un sol vot davant el seu màxim rival, el president del Col·legi de Sevilla, Ignacio Oroquieta. El president del COVIB, Ramon Garcia, que es presentava com a conseller en l'equip d'Oroquieta, i la junta del nostre Col·legi, donaren el seu suport a aquesta segona opció en considerar la necessitat d'un canvi en el model de gestió i en la professionalització de l'organització. Finalment, després d'un intens procés electoral, Juan José Badiola (president des de 2001) resultà reelegit. A més va ser elegida una junta constituïda per la meitat de cada llista concurrent, la qual cosa implicarà necessàriament en el transcurs de la legislatura l'obligació d'assolir consensos i acords.

Sigui com sigui, el president del COVIB serà un dels elements de pressió de la nova Junta. Ha dit Garcia que treballarà "amb el ferm objectiu d'insuflar aire fresc i de convertir l'organisme en

una estructura fortament professionalitzada i moderna al servei dels col·legiats, contràriament al que ocorre a dia d'avui". De fet, aquest sector reformista ja ha proposat una bateria de 30 mesures a realitzar dins els primers sis mesos de mandat, des del dia mateix dels comicis. Entre aquestes, destaquen accions per fer més visible el col·lectiu en diferents àmbits, mesures de caire econòmic per optimitzar serveis o incrementar la força com a grup de pressió en diferents fòrums institucionals de l'estat i la Unió Europea.

Malgrat que l'alegria no fou completa, Garcia va voler destacar alguns fets notables com que la nostra Comunitat Autònoma continuï amb un representant a la junta, el fet que s'incorpori a aquesta una consellera (presidenta de Lugo), veterinària en exercici lliure en grans animals, així com l'entrada de dos veterinaris clínics del sector de petits animals (presidents de Cadis i Valladolid). "Desitjam sort la nova junta i els dema-

"La nova Junta ha d'insuflar aire fresc i convertir l'organisme en una estructura fortament professionalitzada i moderna al servei dels col·legiats", manifestà Garcia

nam dedicació i serietat davant els importants reptes als quals s'enfronta la nostra professió en l'actualitat; Esperam que el president electe sigui capaç de liderar el col·lectiu veterinari com es mereix i necessita", manifestà el president del COVIB.

A.M.A. logra un beneficio neto de 19,31 millones de euros en 2012, un 54% más

A.M.A. Agrupación Mutual Aseguradora, única compañía especializada en seguros de No Vida para profesionales de la Sanidad, obtuvo en 2012 un beneficio después de impuestos de 19,31 millones de euros, un 54% más que los 12,54 millones de euros logrados el año anterior.

El doctor Diego Murillo, presidente de A.M.A., presentó a finales de mayo las cuentas del ejercicio ante la Asamblea General de la Mutua, que las aprobó con el 99,58% de los votos. Las primas devengadas por la Mutua al 31 de diciembre de 2012 ascendieron a 178,78 millones de euros, con un descenso del

4,7%, debido sobre todo a los descuentos sobre primas medias aplicados a asegurados y a nuevas promociones.

En su informe ante la Asamblea, el presidente de A.M.A. citó la "rigurosa política de vigilancia de gastos y el control de la siniestralidad" como claves del "importante crecimiento de los beneficios". Asignó también especial relevancia al 5,2% de incremento en la cifra de Colegios profesionales con los que A.M.A. colabora, y que ya suman 283, así como al alza del 6,3% en asegurados de Responsabilidad Civil Profesional, ramo en el que la Mutua es la empresa de

referencia desde hace 18 años y cuenta ya con más de 300.000 asegurados.

El presidente argumentó que esa buena evolución ha permitido a la aseguradora apoyar a Colegios e instituciones sanitarias con cerca de diez millones de euros, concedidos a través de la Mutua y su Fundación. "Es una ayuda que el colectivo sanitario se merece por el gran esfuerzo que está realizando en momentos tan difíciles como los que atraviesa la Sanidad Española, y ese apoyo a las Instituciones Sanitarias es lo que nos diferencia de cualquier otra compañía aseguradora", expuso.

El curs de clínica equina torna a cobrir totes les expectatives

El Col·legi organitza una doble jornada teòrica-pràctica de patologia i ecografia de la regió distal de l'extremitat anterior del cavall a l'Hipòdrom de Son Pardo

Nova jornada formativa de dos dies acreditada per la Comissió de Formació Continuada de Professions Sanitàries de les Illes Balears. Nova activitat formativa dirigida a veterinaris que treballen en l'àmbit dels èquids. I nou èxit de convocatòria i de resultat. Així més o manco es pot resumir el darrer curs teòric-pràctic de clínica de cavalls, en concret una doble jornada de patologia i ecografia de la regió distal de l'extremitat anterior del cavall, que se celebrà els dies 30 i 31 de maig a l'hipòdrom de Son Pardo. S'hi apuntaren 24 veterinaris i va ser impartida pels veterinaris David Carnicer i David Argüelles. Carnicer, llicenciat en

Veterinària per la Universitat de Saragossa l'any 2003, és diploma francès d'especialització veterinària en biomecànica equina i patologia de l'aparell locomotor en 2009 i certificat ISELP (International Society of Equine Locomotor Pathology) en 2010. De 2006 a 2009 va ser resident en biomecànica equina i patologia de l'aparell locomotor en el CIRALE- ENV Alfort (França). Ha treballat a diversos hospitals Europeus i d'Emirats Àrabs i ha realitzat diverses publicacions científiques i comunicacions a nivell internacional. Argüelles, per la seva banda, és llicenciat en veterinària per la Autònoma de Barcelona l'any

1996 i diplomat pel Col·legi Europeu de Cirurgians Veterinaris (ECVS). Ha treballat com a cap de servei de la Unitat de Cirurgia Equina de l'Hospital Veterinari de Castella i Lleó. També ha treballat com a cirurgià a l'Hospital Equí Aznalcóllar (Sevilla) i a l'Hospital Equí Gölega (Portugal) entre uns altres.

El primer dia, totes les sessions varen ser teòriques, mentre que el segon, s'alternaren ponències teòriques amb d'altres de pràctiques, per a les quals es dividí els assistents en dos grups, que feren exàmens ecogràfics de peu, garreta, tendó i travador a diferents exemplars que aguantaren estoicament les proves.

Eivissa s'implica al 100% en l'esterilització

La Fundació Gossos i “Dóna'ns Una Oportunitat”, en col·laboració amb el COVIB, posen en marxa a tota l'illa una campanya per reduir el número d'animals abandonats

El passat 2 de maig va començar a Eivissa una campanya d'esterilització que preveu donar cobertura a uns mil cans, segons els organitzadors. Va ser promoguda per l'entitat sense ànim de lucre Fundació Gossos en coordinació amb el COVIB i la col·laboració de les 18 clíniques veterinàries de la Pitiüsa major. Com és obvi, la campanya té per objectiu incentivar l'esterilització i reduir el nombre d'animals abandonats.

La campanya va ser presentada el passat 29 d'abril a la seu del Consell d'Eivissa i en l'acte varen ser-hi presents el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Caça i Cooperació Municipal de la institució insular, Antoni Marí, la representant de la Fundació

rial va ser distribuït en clíniques, botigues especialitzades, nuclis zoològics i altres establiments.

Per accedir a la campanya se fixaren alguns requisits bàsics: Els cans han d'estar identificats amb xip i comptar amb fitxa; Seran els veterinaris els que decideixin quins animals poden acollir-s'hi, segons els criteris acordats amb la Fundació. En primer lloc, els propietaris han de ser persones amb un baix poder adquisitiu o que tinguin dificultats per sufragar aquest tipus d'intervenció. Tindran prioritat els propietaris de més d'un ca i en el cas dels animals, es donarà prioritat a les femelles davant els mascles i al fet que visquin al camp i que siguin de grans dimensions.

Les 18 clíniques veterinàries que hi ha a Eivissa col·laboren amb aquesta iniciativa, que pretén donar cobertura a uns 1.000 cans

Gossos, Romy Schmidt, la secretària de DUO (Dóna'ns Una Oportunitat), Vera Rechenberg, així com el president del COVIB i el vocal territorial del Col·legi, Ramon Garcia i Joan Riera, respectivament. Cal destacar que la feina que ha desenvolupat Joan Riera en tot el procés ha estat crucial perquè la iniciativa veiés la llum i arribés a bon port.

La campanya s'ha portat a terme en dues fases. La primera finalitzà aquest passat 15 de juny i la segona tindrà lloc després de l'estiu, entre el 14 d'octubre i el 30 de novembre. La Fundació Gossos sufraga el 70% de l'esterilització, mentre que el 30% restant va a càrrec del propietari de l'animal. El Col·legi, per la seva banda, va difondre la idea de la Fundació entre les clíniques fins aconseguir la seva col·laboració, a més d'editar uns pòsters en el qual s'informa dels beneficis d'aquesta intervenció. Aquest mate-

Campanya d'esterilització
Hi guanyam tots!

- El seu temperament, vitalitat, estimació, intel·ligència i ganes de jugar **NO CANVIEN**
- Evita el naixement de quissos no desitjats i **REDUEIX** els posteriors **ABANDONAMENTS**
- És una operació rutinària de **RÀPIDA RECUPERACIÓ**
- REDUEIX** l'**ESTRÈS** causat per conductes de calre sexual
- Les femelles **NO TENEN NECESSITAT** fisiològica ni psicològica de **TENIR ALMENYS UN PART**. L'esterilització de les femelles a edat primerenca evita malalties com tumors de mama, infeccions de matriu i embarassos psicològics

CONSULTAU AL VOSTRE VETERINARI

Foto cedida per Consell d'Eivissa

Es posa en marxa un protocol d'actuació per controlar i prevenir el moscard tigre a Mallorca

S'han centralitzat les consultes ciutadanes en el telèfon de l'112 per facilitar així la gestió de la informació per part de les administracions implicades

El Govern de les Illes Balears posà en marxa recentment el protocol d'actuació per controlar i prevenir el moscard tigre (*Aedes albopictus*), en coordinació amb la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori; la Conselleria de Salut i la Conselleria d'Administracions Públiques; la Universitat de les Illes Balears (UIB), i els ajuntaments afectats, com són Palma, Bunyola, Marratxí, Esporles, Calvià i Puigpunyent.

L'objectiu del protocol és centralitzar les consultes ciutadanes sobre el moscard tigre en el telèfon d'emergències 112 -que és gratuït i està operatiu les 24 hores del dia tots els dies de l'any-, des del qual es derivaran les telefonades als serveis corresponents d'atenció. La posada en marxa d'aquest nou servei permetrà centralitzar la informació i compartir-la entre les administracions implicades per poder actuar de manera coordinada en la lluita contra el moscard tigre.

La posada en marxa d'aquest protocol va ser un dels assumptes abordats en la darrera reunió del grup d'acció contra el moscard tigre, pel mes de maig, un grup que es va crear a finals de l'estiu passat amb l'objectiu de controlar i prevenir la població del moscard tigre a Mallorca, on es va detectar per primera vegada el setembre de 2012.

Segons explicà després de la reunió la directora general de Medi Natural, Neus Lliteras, l'atenció ciutadana es reforçarà amb "el repartiment de 40.000 fulletons informatius entre els veïnats dels municipis afectats que, en alguns casos es lliuraran porta a porta, i amb l'organització de xerrades informatives". Els fulletons contenen un seguit de consells i també es pot consultar en format digital, a la pàgina web de la Direcció General de Medi Natural, Educació Ambiental i

Foto cedida per CAIB

Canvi Climàtic. També es pot tenir accés a aquesta informació en el telèfon gratuït 900 151 617, del Punt d'Informació Ambiental, o les adreces especies@dgcpea.caib.es o <http://especies.caib.es>, del Servei de Protecció d'Espècies del Govern.

El moscard tigre vola fins a uns 400 metres del lloc on cria i és actiu sobretot de dia, principalment a l'exterior de les cases. Per evitar picades, es recomana

instal·lar teles de mosquitera per impedir que el moscard entri als edificis; vestir roba de màniga llarga, pantalons llargs i calcetins, i si es decideix utilitzar un repel·lent de moscards, seguir-ne atentament les instruccions d'ús. Si malgrat aquestes mesures, es pateix una picada de moscard tigre, es recomana rentar i desinfectar bé la zona afectada, i en el cas que persisteixin els símptomes, acudir al metge de capçalera.

Com prevenir i actuar contra el moscard tigre

El moscard tigre és una espècie pròpia del sud-est asiàtic amb una gran capacitat colonitzadora. Els ous i les larves d'aquest insecte viuen en petites masses d'aigua estancada, en àrees exteriors, properes a la presència humana. Malgrat que a Mallorca no actua com a vector de cap malaltia, provoca picades molt molestes. La millor estratègia per lluitar contra aquest moscard és la prevenció. Per això es recomana:

- 1 Buidar dos cops per setmana els recipients de l'exterior que puguin acumular aigua: joguines, cendrers, gerros, poals, plats sota testos, plats d'animals domèstics, piscines de plàstic, etc.
- 2 Buidar dos cops per setmana o tapar amb una tela de mosquitera espessa els rentadors i les basses petites.
- 3 Evitar acumulacions d'aigua en zones de drenatge o canals de desguassos.
- 4 Evitar els forats i les depressions del terra on es pugui acumular aigua i tapar els forats dels troncs d'arbres omplint-los d'arena.
- 5 Eliminar l'aigua dels recipients on trobem larves del moscard.

Curs de presa de mostres d'aliments i medis de producció

A càrrec de Miquel Àngel Frau, va ser organitzat per cobrir una necessitat bàsica que es dona actualment en el panorama formatiu actual

El veterinari i doctor en Química Miquel Àngel Frau impartí al llarg de 4 dies un curs de presa de mostres d'aliments i medis de producció dirigit a veterinaris i altres professionals sanitaris a l'objecte de formar els assistents en les tasques relacionades amb aquests àmbits de feina de la salut pública. Segons Frau, cap de servei de Qualitat Agroalimentària de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, la presa de mostres "és un aspecte bàsic en la realització de controls de qualitat dels aliments i dels mitjans de producció, tant en l'àmbit del control oficial com a l'àmbit privat".

El curs, organitzat pel COVIB, es posà en marxa per cobrir una necessitat formativa bàsica en matèria de presa de mostres ja que en els estudis de grau esdevé en un dels aspectes que s'estudien de manera més superficial. A més, tampoc no s'han detectat estudis de formació en els quals s'abordin en detall aquests aspectes.

14

Eivissa acull dues jornades formatives d'APPCC i d'auditories de seguretat alimentària

El doctor en Ciències Biològiques, Antoni Sastre, en fou el ponent

L'hotel Los Molinos d'Eivissa va ser la seu els passats 16 i 17 de maig d'un curs de seguretat alimentària organit-

zat pel COVIB. L'objectiu de la doble jornada va ser la de donar les nocions bàsiques per aprendre a planificar i realitzar una auditoria de seguretat alimentària, el disseny de llistats de comprovació, la realització de programes d'auditoria, realització d'informes d'auditoria, apertures i seguiments de

no conformitats, entre altres conceptes. El ponent va ser Antoni Sastre, doctor en Ciències Biològiques per la Universitat de les Illes Balears. El temari es dividí en cinc parts en les quals es requereix la interacció dels alumnes per tal de dinamitzar i fer més entretingudes les sessions.

Jornada veterinària de “rabiosa actualitat”

El COVIB organitza una xerrada sobre aquesta malaltia vírica que, com constaten els experts, i també els fets, constitueix un risc real per a la població; El mateix dia es detectava un brot a Toledo, el primer a Espanya en 35 anys

El mateix dia que un ‘pit bull’ afectat de ràbia atacava 4 menors i 1 adult a la ciutat de Toledo, la veterinària del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, Elena García Villacieros, xerrava a Palma de la situació epidemiològica de la ràbia a Espanya, aliena per complet a tot allò que ocorria a la capital manxega. García Villacieros, tècnic superior del Servei Veterinari oficial del Cos Nacional de Veterinaris per al Ministeri en el departament d'Exportacions i Zoonosis no Alimentàries era una de les convidades del COVIB a la jornada, celebrada en el Col·legi de Metges davant una trentena de veterinaris. L'altre convidat va ser José Maria Aguirre, tècnic de la secció d'Inspecció Veterinària de la Conselleria de Sanitat i Consum de la Ciutat Autònoma de Ceuta.

García y Aguirre repassaren les mesures de prevenció i control dissenyades en el Pla Nacional de Contingència contra la Ràbia i posaren de relleu quina és la situació vacunal a Espanya i l'estat de les vacunes existents en el mercat. García Villacieros inicià l'exposició posant de relleu unes xifres que en aquell moment eren contrarestades pel ‘pitbull’ a pocs centenars de quilòmetres de Palma. A Espanya, la presència de la malaltia

se circumscriu a la seva modalitat en què raptors, amb excepció de les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla, on de forma habitual es diagnostiquen animals portadors del virus. Així, el nostre país està exposat a l'accés d'animals portadors, generalment introduïts de forma irregular i per això no detectats en frontera, que manifesten la simptomatologia clínica de la malaltia quan arriben al seu lloc de destinació. Tot això motiva que la vacunació antiràbica sigui obligatòria en la majoria de Comunitats Autònomes tret de Catalunya, Galícia i el País Basc. Precisament de la primera d'aquestes Comunitats, a Catalunya, és el propietari del ‘pitbull’ i allà hi romangué uns dies amb l'animal després de tornar d'un viatge procedent del Marroc. Així, qualsevol animal que en aquests dies entràs en contacte amb l'afectat es podria haver contagi. Les autoritats catalanes tenen ja diversos cans en quarantena perquè entraren en contacte amb el ‘pitbull’ i presenten anticsos els nivells dels quals superen en quatre vegades els recomanats.

Ràbia a Espanya

Després de l'atac de l'1 de juny, els afectats varen ser tractats per impedir el

desenvolupament de la malaltia i l'animal va ser abatut per la Policia la matinada del dia següent. En comprovar-se que, efectivament, tenia la ràbia, el Ministeri de Medi Ambient declarà la malaltia a Espanya el dia 6 de juny. Les autoritats sanitàries de Castella La Manxa obligaren a tornar a immunitzar abans de 15 dies cans, moixos i fures de 56 municipis de Toledo pels quals l'animal es va poder moure després d'escapar quan mossegà els afectats. La ràbia, considerada eradicada a Espanya des de 1978, és una malaltia endèmica en més de 100 països i provoca al voltant d'unes 50.000 morts a l'any. L'any passat se donaren 9 casos de ràbia en humans a Europa i més de 7.000 en animals, dels quals més de 3.000 eren domèstics. El trànsit incontrolat d'animals procedents en la seva majoria d'Àfrica o d'Àsia constitueix el principal risc de penetració d'aquesta malaltia a Espanya, que únicament a Ceuta i Melilla presenta casos esporàdics de la malaltia.

El president del COVIB, Ramon García, finalitzà la jornada exposant les actuacions veterinàries que actualment es realitzen a la CAIB per a prevenir i vigilar aquesta malaltia.

Rafa Forteza exposa al Col·legi

L'artista Rafa Forteza (Palma 1955) ha cedit 3 dels seus quadres al Col·legi per a la seva exposició durant el segon trimestre de l'any. Llicenciat en Belles Arts a Barcelona l'any 1983, dos anys abans havia començat a exposar a la galeria 4 Gats i un any després quedà finalista a la IV Biennal de Barcelona. Des dels anys 80 és un habitual a les fires internacionals com ARCO, Art Basel o Art Cologne, a les quals hi acudeix fins a dia d'avui de la mà de la Sala Pelaires de Palma. A principis dels 90 resideix a França y Alemanya. Organitza la seva primera retrospectiva en el Centre d'Art Casal Solleric (Palma, Mallorca) l'any 2002. Ha sigut guardonat en diverses ocasions per la Fundació Miró i ha treballat en tallers de Barcelona, Mallorca, Anglaterra, París, Munich y Madrid. Actualment realitza la seva feina a Alaró.

seguretat alimentària

Les Illes Balears declarades per la Unió Europea oficialment indemnes de Bruce·losi bovina

La Comissió Europea atorgà el 10 d'abril, previ informe favorable del Comitè Permanent de la Cadena Alimentària i Sanitat Animal (SCFAH), l'estatut sanitari de territori oficialment indemne de Bruce·losi bovina a les Illes Balears.

Aquesta condició s'ha obtingut un cop ha quedat acreditat per la Conselleria d'Agricultura, amb el corresponent expedient, que les proves diagnòstiques de Bruce·losi a les que han estat sotmesos al menys el 99,8% dels ramats bovins durant els darrers 5 anys han tingut resultats negatius, i que no hi ha hagut cap cas d'avortament produït per brucel·losi en aquest període.

Aquest fet suposa un reconeixement de l'elevat estatus sanitari de què gaudix la ramaderia de les Illes Balears, fruit dels esforços de molts d'anys amb les

**Durant els darrers
5 anys les proves
han donat resultat
negatiu al manco
en el 99,8% dels
ramats bovins**

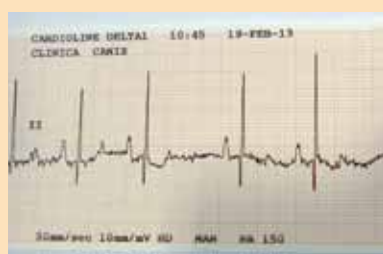
campanyes de sanejament ramader i les actuacions duites a terme pel departament competent en matèria de ramaderia, conjuntament amb el Ministeri d'Agricultura, els Consells, les associacions de defensa sanitària ramadera (ADS) i les organitzacions de productors agraris. Aquest fet s'afegeix a l'ob-

tenció l'any 2010 de l'estatus de territori oficialment indemne de brucel·losi ovina i cabruna i implica més qualitat sanitària i més seguretat alimentària dels productes lactis procedents de la nostra cabanya bovina, a banda de més facilitats en el comerç d'animals bovins vius.

La brucel·losi o febre de Malta és una malaltia que la Unió Europea considera malaltia d'interès prioritari, ja que, a més de ser transmissible a les persones, constitueix una barrera sanitària per als intercanvis comercials d'animals vius. La transmissió a les persones és conseqüència de la brucel·losi animal, pel consum d'aliments contaminats pel bacteri, principalment en ingerir llet no pasteuritzada procedent d'animals infectats, o pel contacte amb animals malalts o amb productes procedents dels avortaments.

Presentado por Clínica Canis

Luis Riera • Pedro Pujol • Mar Fortuny • Miguel Omaña
Pedro Pujol Luna • Esteban Pujol • Marc Forteza

Hembra de raza Yorkshire Terrier de 2 años y medio de edad referida de la Clínica Jesús, en Ibiza. Historia de presentar un soplo detectado desde cachorro. Hasta el momento no había tenido sintomatología ni signos clínicos de padecer problemas cardiovasculares como tos, dificultad respiratoria o intolerancia al ejercicio. En la Clínica Veterinaria de Formentera se le había realizado un ECG y unas Rx torácicas. En el ECG presentaba un ritmo sinusal regular a 120lpm con una onda Q profunda. En las Rx presentaba modificaciones en la silueta cardíaca con aumento de la cintura craneal y mayor apoyo esternal con incremento de la zona del cayado aórtico y tronco pulmonar en la pro-

yección LL. En la proyección DV silueta compatible con aumento ventricular izquierdo y protuberancias en la zona entre las 12 y las 2 (zona del tronco pulmonar; cayado aórtico y aurícula izquierda). A la auscultación se apreciaba un soplo grado III de VI en la región craneal del hemitórax izquierdo. En la Clínica Jesús se le realizó una ecocardiografía, apreciándose la existencia de un conducto arterioso persistente con presencia de un flujo turbulento retrógrado a nivel de la arteria pulmonar. En base a la historia clínica y pruebas realizadas al paciente:

Resolució a la pàgina 22

¿Qué tratamiento propondría?

¿Recomendaría el cierre del conducto arterioso a pesar de la ausencia de signos clínicos?

17

col·legi

Altes:

946 - Juana Maria Bestard Fiol
Des de l'1 de març de 2013

947 - Sara Azabal Brillo
Des de l'1 d'abril de 2013

948 - María José Enríquez Payeras
Des de l'1 d'abril de 2013

949 - Rafael Guerra Fritsch
Des de l'1 de juny de 2013

950 - Ludger Heinrich Nikolaus Vietmeyer
Des de l'1 de juny de 2013

903 - Margarita Vachiano Pons
Des de l'1 de juny de 2013
Recol·legiació

882 - Catalina Durán García
Des de l'1 de juny de 2013
Recol·legiació

Baixes:

583 - Mª Isabel Noguera Boned
Des del 20 de març de 2013

920 - Pedro Saul Gordillo Cueva
Des del 28 de març de 2013

816 - Sofía Arriola Bolado
Des del 29 de març de 2013

930 - Mª Asunción Semprere Valero
Des del 30 d'abril de 2013

Alta Centres Veterinaris:

Clínica Veterinaria Pets and Friends
C/ Jesús, 8. 07003 Palma
Titular no veterinari:
Luis Campins Oliver

Clínica Veterinaria Joan Gili
Avda. Costa i Llobera, 15. 07570 Artà
Titular: **Joan Gili Pascual**

Servet Consultorio Veterinario
Avda. Gabriel Alomar, 15 Cas Capitá
07141 Marratxí
Titular: **Neus Gamundí Leyes**

Serveis Veterinaris Tramuntana CB
C/ Quarter, 52 Bjs. 07190 Esporles
Titular: **Geraldine Alonso Reyes**

Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista **VETERINÀRIA**, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org

Clínica Veterinària San Fernando

Va ser una de les primeres clíniques veterinàries en oferir servei d'urgències a Mallorca. Forma una sòlida unió amb Balmes i Canis i molts dels clínics que actualment treballen a les Illes han passat per les seves consultes en algun moment del seu període formatiu. És la Clínica Veterinària San Fernando, propietat de Xisco Mir, un establiment que no necessita presentació. O que al manco no la necessitava fins l'any passat, quan decidí renovar-se.

Els seus orígens se remunten a començaments de la dècada dels 80, fruit de l'associació de dos joves manescals, Xisco Mir i Toni Colom, que passaven per poc la trentena i que veren que la clínica de petits animals, aleshores incipient, podia ser una feina amb un gran marge de desenvolupament. Muntaren una petita consulta a la zona d'Es Fortí, que ben prest traslladaren

a l'Avinguda Sant Ferran, el carrer que separa les barriades de Son Dameto i Camp den Serralta. Allà, a base d'hores de feina i dedicació, cimentaren el que més tard es convertiria en clínica de referència a Ciutat. I l'any passat, gairebé quatre dècades després, i ja amb Xisco Mir en solitari, la clínica canvià de cara. Qui conegui Xisco Mir, sap que és una persona que fuig de les complicacions. Per això, quan decidí fer el canvi de clínica, ho féu a la seva manera: pràctica i senzilla. Com a gran amant de la pesca que és, en Xisco esperà amb paciència la seva oportunitat, i aquesta li arribà fa dos anys. Comprà el local contigu de la clínica, un espai de dues plantes situat ben davant l'edifici de la Policia Local de Palma, en el que hi havia hagut una tenda d'ordinadors i un negoci de motos, entre altres, i projectà allà les seves aspiracions de feia anys. "Jo sempre havia volgut comprar,

Fitxa

Nom de la clínica:

Clínica Veterinària San Fernando.

Titulars de la clínica: Francesc Mir Ramonell.

Adreça:

Avinguda Sant Ferran, 49. 07013. Palma.

Teniu obert des de: Començaments dels 80.

Equip humà que conforma la clínica:

5 veterinaris (1 rotatiu) i 2 auxiliars.

Equip tècnic: Endoscòpia, RX, ecografia, bioquímiques, hematologia, hospitalització...

Especialitats: Medicina interna, cirurgia general, traumatologia, reproducció assistida, obstetrícia i patologia genito-urinària.

però el que no m'interessava era traslladar-me molt enfora del lloc on estàvem. I sorgí la possibilitat de fer-ho arran d'una conversa casual amb el propietari i així només ens haguérem de mudar al local del costat", explica el manescal. Un segon canvi és el que ha aportat el fill de Xisco Mir, Fernando, que s'incorporà a l'equip l'any passat després d'un llarg període formatiu fora d'Espanya i de treure's el diplomà de reproducció animal pel Col·legi Europeu. "Hem incorporat una nova àrea d'especialització a la nostra feina i hem millorat en tot el relacionat amb reproducció", reconeix Xisco, el qual, no obstant, vol transmetre un missatge de

normalitat: “és cert que hem canviat però el primer que volem és que la dinàmica fos la mateixa”. Així, els clients pràcticament no han notat el canvi i la clínica ha seguit funcionant com si res hagués ocorregut.

En entrar per la porta topam amb un mostrador i unes cadires col·locades a un lateral a mode de sala d'espera. Un gran vidre amb relleu deixa passar la llum exterior cap a la primera de les consultes però del mateix mode impedeix veure el que allà passa. Darrere aquesta primera consulta hi és la segona, molt ampla. I al costat, la sala amb RX, ecografia... Totes dues estan equipades amb els mateixos equips tècnics de l'altra consulta, la qual s'havia anat modernitzant progressivament amb el temps. Des de la recepció, a la dreta, arrenca una escala cap el primer pis, on Xisco ha parcel·lat la gran extensió de metres quadrats per fer-hi una sala d'estudi, el quiròfan, la sala d'hospitalització, una estança multifuncional i un gran magatzem on hi podria posar si volgués una pista de tennis. “Empram l'espai que considerem que hem de menester. Hi ha un marge per fer una ampliació si ho necessitéssim, però de moment amb el que tenim anem ben servits”, apunta. L'equip de la clínica està compost per 4 veterinaris -Fernando, Sandra, Enrico i Xisco- més una veterinària -Virgínia- que fa urgències i va rotant amb Canis i Balmes, més dues auxiliars -Mª Antònia Garcia i Ana Mª Onate-. Entre tots abracen un bon nombre d'especialitats i donen servei a una ampla i exigent cartera de clients, creada a base d'anys i anys de feina. Demanat sobre els efectes que ha causat la renovació i el canvi d'ubicació en la clientela, Xisco Mir confessa que el volum de feina s'ha vist frenat pel moment de dificultat que travessa la major part dels ciutadans. “La gent s'ha vist frenada per la crisi econòmica. És lògic. A més, en el nostre sector, s'ha donat l'afegit que hi ha hagut una proliferació de clíniques i que el número de cans no ha crescut en proporció al de centres nous. Quan jo vaig començar hi havia oportunitats, però ara el món laboral i el mercat són molt més complexes”, analitza Xisco.

El moviment continua en el pis de baix. Surten i entren clients. Una dona major se fica directament a la consulta del veterinari i l'espera. En Xisco s'acomiada i passarà la tercera consulta de la jornada. No són ni les 10 del matí. El bullici acaba de començar a la Clínica Veterinària San Fernando.

Visita a la exposició “Torres y rascacielos. De Babel a Dubái”

Especial éxito tuvo la actividad del Colectivo de Jubilados el día 26 de marzo para visitar la magnífica exposición que sobre ‘Torres y rascacielos. De Babel a Dubai’ tenía organizada el Centro cultural CaixaForum de Palma, durante los primeros meses del año.

La exposición ofrecía un recorrido por la historia de la construcción de torres y rascacielos, partiendo del mito de la torre de Babel, una construcción que desafiaba las leyes naturales y el poder divino y que fue una fuente de inspiración para pintores europeos desde el siglo XIII al XIX,

hasta convertirse en una realidad, a partir de la Torre Eiffel y los rascacielos construidos desde finales del siglo XIX hasta finales del siglo XX, en algunos países americanos y europeos, así como en otros nuevos en esta actividad durante el siglo XXI, como son los Emiratos Árabes y China, muchos de ellos todavía en fase

de desarrollo, que superan con creces las alturas conseguidas hasta hace poco.

La visita a la exposición, extensa y muy bien ilustrada por fotografías y maquetas, culminó con una comida en la cafetería del mismo Centro Cultural, que sirvió de base a la tradicional tertulia entre los veterinarios asistentes.

Visita al Museo del Castillo-Fortaleza de San Carlos en Palma

La actividad de primavera del Colectivo de Jubilados, celebrada el día 23 de mayo, se basó en la visita al Museo Histórico Militar, emplazado en el Castillo de San Carlos, situado en un punto privilegiado de la zona de Porto Pi - Dique del Oeste, que domina toda

la siempre hermosa Bahía de Palma.

El Museo se había ya visitado anteriormente, pero el conocimiento de que las distintas salas que alberga se habían mejorado ostensiblemente con colecciones de uniformes, armas, banderas, así como otras varias con material de tipo

histórico, motivó que se organizara una nueva visita al mismo, que contó con una concurrencia elevada de participantes, los cuales disfrutaron de las nuevas instalaciones tan bien estructuradas y del material exhibido en las mismas.

Además de la gratuidad de la visita, factor siempre a considerar, y del agradable clima soleado que nos acompañó durante toda la mañana, tuvimos la fortuna de poder comer en un pequeño restaurante-cafetería, instalado en el amplio terreno exterior del recinto del Castillo, donde celebramos la tradicional cita gastronómica de los asistentes, con unos platos de muy buena calidad que ocasionaron que la tertulia de sobremesa se prolongara a gusto de todos.

Como dato agradable, debemos reseñar, que el compañero Juan Alorda, siempre tan atento con la familia veterinaria, obsequió a todos los asistentes con un bonito regalo, que fue la guinda que coronó una jornada muy agradable de convivencia veterinaria, que propuso ya actividades para después del verano.

¿Puede un veterinario que no está colegiado en una Comunidad Autónoma acudir allí por un trabajo puntual, cobrar y marcharse o, por el contrario, necesita pedir una solicitud específica?

Si este mismo hecho sucede con profesionales que vienen, por ejemplo, de fuera de España pero de la UE ¿es el mismo caso? ¿Y con veterinarios llegados de fuera de la UE? ¿Qué puede un colegiado hacer al respecto?

En la presente edición de la revista vamos a intentar responder a las preguntas que se nos formulan, si bien, tenemos que adelantar que estas cuestiones revisten cierta complejidad y matices, por lo que se precisaría de un estudio más amplio para abordar todos los aspectos.

La primera cuestión planteada viene regulada en la Ley 25/2009, de 22 de Diciembre, de modificación de diversas leyes para su adaptación a la Ley sobre el acceso a las actividades de servicios (conocida Ley Ómnibus). Entre las modificaciones que introduce, y que afectan al ejercicio de los profesionales, y por tanto, de los veterinarios, se encuentra la modificación de la Ley 2/1974, de 13 de febrero, sobre Colegios Profesionales; introduciendo “ex novo” un Artículo 3, que regula la **colegiación**.

Dicho Artículo, en su apartado 3 responde a la cuestión planteada cuando establece expresamente que: “cuando una profesión se organice por colegios territoriales, bastará la incorporación a uno solo de ellos, que será el del domicilio profesional único o principal, para ejercer en todo el territorio español” e impone de forma expresa a los Colegios Profesionales (a los efectos de ejercer las competencias de ordenación y potestad disciplinaria que les corresponde en el territorio en el que se ejerza la actividad profesional, así como en beneficio de los consumidores y usuarios): “utilizar los oportunos mecanismos de comunicación y los sistemas de cooperación administrativa entre autoridades competentes previstos en la Ley 17/2009, de 23 de noviembre, sobre el libre acceso a las actividades de servicios y su ejercicio”.

Por tanto la respuesta a la pregunta formulada es que el veterinario sí puede realizar un trabajo puntual sin necesidad de colegiarse en más de un colegio, y sin obligación, además, de solicitar autorización para dicha intervención al Colegio del territorio donde lo va a prestar; todo ello, sin perjuicio de las obligaciones que

la Ley impone a los Colegios Profesionales en relación a sus competencias de ordenación y potestad disciplinaria.

Por otra parte y en cuanto al ejercicio de la profesión de veterinario a desarrollar por un profesional de otro Estado miembro de la Unión Europea, la referida Ley Ómnibus remite a lo dispuesto en Derecho comunitario en relación al reconocimiento de cualificaciones - Directiva 2005/36/CE y RD 1837/2008 por el que se incorporan al ordenamiento jurídico español dicha Directiva - que básicamente viene a establecer el régimen jurídico sobre un **reconocimiento automáti-**

**los colegiados,
cuando tengan
sospechas de que
algún veterinario
puede estar llevando
a cabo actividades
de forma irregular,
pueden y deben
informar de ello a
su Colegio de
Veterinarios**

co de cualificaciones para las profesiones de médico, enfermero, odontólogo, veterinario, matrona o asistente obstétrico, farmacéutico y arquitecto. Dichas normas, vienen a regular en sus ámbitos respectivos, el ejercicio de los derechos de establecimiento y libre prestación de servicios.

A la luz de dicha normativa, la respuesta a la segunda pregunta formulada es que un veterinario de un Estado miembro de la UE sí podrá desplazarse a España a ejercer de manera **temporal u**

ocasional una profesión regulada siempre y cuando se cumplan con los requisitos establecidos para ello (Art. 12. 3 RD 1837/2008) y se informe por parte del prestador de servicios, con carácter previo al primer desplazamiento, de la prestación que pretende realizar mediante la presentación de una **declaración por escrito a la autoridad competente española** (Art. 13 RD 1837/2008), que según el Anexo X del mencionado Real Decreto es el Ministerio de Sanidad y Consumo. Cabe destacar en dicho supuesto, que al prestador de servicios se le dispensará de las obligaciones impuestas a los profesionales establecidos en territorio español relativas a la autorización, inscripción, colegiación o adhesión a una organización o Colegio profesional, en los términos previstos en el Art. 14 del RD 1837/2008.

Finalmente, el supuesto de un profesional de un tercer Estado (es decir, extracomunitario), queda fuera del ámbito de dicho reconocimiento automático de cualificaciones por tratarse de profesionales que no son de Estados miembro de la UE, por lo que habrá que estar a lo dispuesto en el Real Decreto 285/2004, de 20 de febrero, por el que se regulan las condiciones de homologación y convalidación de títulos y estudios extranjeros de educación superior modificado, a su vez, por el Real Decreto 309/2005, de 18 de marzo. La información y tramitación al respecto, se deberá canalizar a través del Ministerio de Educación, Cultura y Deporte.

En cualquier caso, los colegiados, cuando tengan sospechas de que algún veterinario puede estar llevando a cabo actividades de forma irregular, pueden y deben informar de ello a su Colegio de Veterinarios para que emprendan las acciones oportunas en el ámbito de sus competencias.

Embriología, fisiopatología y prevalencia:

La persistencia del conducto arterioso CAP es una de las patologías congénitas más frecuentes en el perro. El conducto arterioso es un vaso sanguíneo muscular que comunica la arteria pulmonar con la aorta descendente. Embriológicamente se origina a partir del 6º arco aórtico. En el momento de nacer, el aumento de la presión de oxígeno al expandirse los pulmones estimula la contracción de la musculatura lisa de dicho conducto y provoca su cierre. En algunos casos puede producirse el fallo de dicho cierre debido a la insuficiente presencia de musculatura lisa en el ductus, dando lugar a un conducto arterioso persistente.

Debido a la mayor presión de la aorta, la sangre pasa continuamente a la arteria pulmonar, determinando un aumento del flujo pulmonar y por consiguiente un aumento del retorno venoso al atrio y ventrículo izquierdos, dando lugar a una sobrecarga de volumen en el lado izquierdo. Esto va a provocar una dilatación de la aurícula y ventrículo izquierdos con la aparición de una hipertrofia ventricular excéntrica. Si esta sobrecarga de volumen supera la capacidad de compensación del corazón izquierdo puede dar lugar a congestión venosa y edema pulmonar.

En nuestro paciente la situación era hemodinámicamente estable por activación de los mecanismos compensatorios.

Se trata por tanto de una cardiopatía congénita hereditaria con mayor predisposición en algunas razas como es el caso del yorkshire terrier.

Diagnóstico:

El diagnóstico suele realizarse en los primeros meses de vida en la mayoría de los casos. Signos como tos, disnea, taquipnea, cachorro más pequeño de la camada, pueden observarse. En la auscultación un hecho frecuente es la presencia de un soplo sistólico-diastólico continuo o de maquinaria de vapor, más audible en la base del corazón, a nivel de la axila izquierda, pero que a veces queda amortiguado por la presencia de un soplo mitral. En las

Rx suele aparecer un agrandamiento de aurícula y ventrículo izquierdos, al igual que de la arteria pulmonar y aorta, y en algunos casos, todo ello complicado por un edema pulmonar. El ECG aunque a veces no muy significativo, puede aparecer con una P mitral (de dilatación de la aurícula izda.) y un aumento de amplitud de la onda R (de dilatación del ventrículo izdo.) y de la onda Q (de hipertrofia septal).

Imprescindible es en estos casos la realización de una ecocardiografía, en donde podremos apreciar alteraciones como: flujo turbulento retrógrado a nivel de la arteria pulmonar con aliasing en el doppler color (**foto 1**); aumento del tamaño del ventrículo y aurícula izquierdos y dilatación del tracto de salida aórtico y de la arteria pulmonar. Si el ductus se revierte y el flujo pasa a ser de derecha a izquierda, podremos apreciar una hipertrofia del ventrículo dcho.

Tratamiento:

En nuestro caso y como todavía no había presentado sintomatología alguna, y estaba hemodinámicamente compensado, no se estableció tratamiento médico alguno. En los casos en los que ya se haya instaurado un fallo cardíaco congestivo, habrá que iniciar un tratamiento con iECAs y furosemina, y algunas veces con antiarrítmicos como la digoxina si hay fibrilación auricular. En los casos de CAP revertido dcha.-izda. flebotomías y hidroxiurea para provocar mielosupresión y mantener el hcto. por debajo del 65% y sildenafil para el control de la hipertensión pulmonar.

El tratamiento del CAP deberá consistir siempre en el cierre del ductus, excepto en los revertidos dcha.-izda., en los que está contraindicado. Para ello puede utilizarse la ligadura del conducto por toracotomía o mediante cardiología intervencionista con oclusión percutánea e implantación de uno o varios coils en el ductus o aplicación de otros dispositivos como el Amplatzer.

Un gran porcentaje de casos con CAP mueren antes del primer año de vida si no se realiza el cierre del ductus, por lo que siempre habrá que recomendar su oclusión

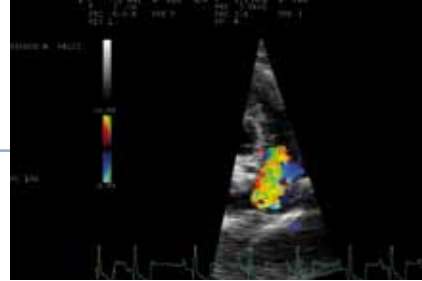

Foto 1

Foto 2

a la más temprana edad posible. Algunos animales pueden permanecer asintomáticos durante años como es el caso que aquí presentamos, con 2 años y medio de edad; sin embargo también en estos pacientes, los cambios cardíacos que se van produciendo debido a la sobrecarga de volumen en el corazón izdo., harán que en cualquier momento puedan aparecer signos clínicos de descompensación hemodinámica, congestión venosa y edema pulmonar; que puedan conllevar la muerte del paciente, y por lo tanto incluso en estos será imprescindible el cierre del ductus para poder alargar sus expectativas de vida.

Técnica quirúrgica:

Nosotros procedimos a la ligadura del CAP con abordaje por toracotomía lateral izquierda en el 4º EICC. Identificamos la aorta y arteria pulmonar; y por debajo del nervio vago localizamos, diseccionamos y aislamos el conducto para realizar una doble ligadura con seda (**foto 2**). La complicación más grave que se puede producir es la rotura del conducto durante la disección o en el momento de realizar las ligaduras, por lo que deberemos ser muy meticulosos y tener especial cuidado en su manipulación, y contar con la pincería adecuada. Muy importante será en este momento controlar y prevenir la aparición de edema pulmonar postligadura y debido al aumento de la postcarga que se produce al cerrar el ductus.

Siempre realizamos una ecocardiografía postquirúrgica (**foto 3**) para confirmar el cierre completo del conducto y que no queden flujos residuales.

Nuestra paciente ha evolucionado perfectamente (**foto 4**). No sabremos nunca en qué momento habrían aparecido los signos cardíacos en este paciente, sin embargo ahora podemos esperar que las expectativas de vida para este corazón sean máximas.

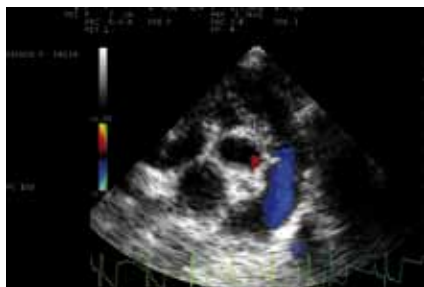
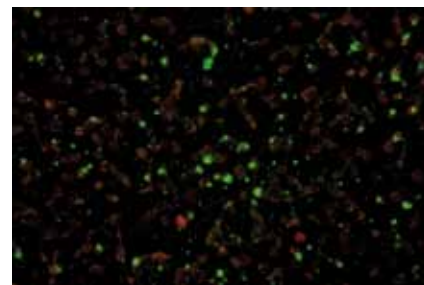

Foto 3

Foto 4

Diagnòstic i prevalència de la Piroplasmosi equina a Mallorca

La *Piroplasmosi equina* és una malaltia parasitària que pateixen els cavalls, els muls, els ases i les zebres. La causen protozous dels gèneres *Theileria* (*equi*) i *Babesia* (*caballi*) amb afinitat pels glòbuls vermells, i la transmeten les paparres, dels gèneres *Dermacentor*, *Hyalomma* i *Rhipicephalus* al nostre país.

És una malaltia amb símptomes clínics poc específics, (febre, depressió, anorèxia, anèmia i a vegades hemoglobiúria) que es poden confondre amb altres malalties. Això fa que el diagnòstic sigui important per tal de trobar el tractament més adient ja que ambdues espècies no es tracten amb els mateixos productes i *T. equi* és molt més resistent, difícil de tractar i els animals afectats són portadors pràcticament tota la seva vida.

Hi ha diverses tècniques de diagnòstic laboratorial:

Directes:

- 1 **Tinció:** observar les formes parasitàries intraeritocitàries, en un porta sanguini amb tinció Giemsa o Romanovsky.
- 2 **PCR:** permet identificar perfectament el paràsit, té com a inconvenient l'alta especialització del personal de laboratori i les altes despeses econòmiques.

Indirectes:

- 1 **Fixació de Complement:** li falta sensibilitat i no identifica a tots els animals infectats, especialment els que ja han estat tractats.
- 2 **Elisa:** té un gran potencial com a tècnica d'ecrening perquè permet analitzar un nombre gran de mostres en poc temps abaratant les costes de les analítiques. Hi ha disponibles en el mercat kits de competició.
- 3 **IFI:** permet diferenciar les infeccions per *Theileria equi* o per *Babesia caballi*, detall molt important de cara a l'elecció del tractament més adient. Té l'inconvenient que les reaccions dèbils necessiten personal prou entrenat per diferenciar-les d'una reacció negativa. Actualment és la tècnica d'elecció. Es poden observar al microscopi de fluorescència dels merozoïts fluorescents.

Des de l'any 2006, el laboratori d'IBABSA realitza analítiques d'IFI de *Piroplasmosi equina*. Les mostres, no han estat analitzades només per sospita de malaltia sinó també per descartar-la, seguint les recomanacions de les normes respecte al moviment d'animals del Reglament Internacional d'Epizooties (2012 © OIE - Código Sanitario para los Animales Terrestres cap. 1.12.7).

Estudis realitzats pel Dr M. A. Habela des de 1991 fins 2000 (*Redvya. Mundo Veterinario*) indiquen que a Balears hi ha un clar predomini de *Theileria equi* davant *Babesia caballi*, circumstància que també s'ha confirmat en el estudi de les mostres equines analitzades al laboratori d'IBAB, SA des de 2006 fins el 2011. Donat que davant una petició d'anàlisi IFI de *Piroplasmosi* sempre s'investiga a la vegada *Theileria* i *Babesia*, una mostra pot ésser positiva només a un del dos paràsits o al dos a la vegada, així p.e., hauríem de sumar la positivitat d'amb-

dós paràsits al percentatge de positius a *Theileria equi*.

Per tant, quasi un 30% de les mostres analitzades aquests anys han estat positives, bé per presentar només un dels paràsits o ambdós.

Si es desglossen les dades per anys es pot veure que els percentatges de positivitat es mantenen molt alts: pràcticament 1/3 de les mostres estudiades són positives, tenint sempre en compte que bona part de les mostres analitzades són sospitoses de *Piroplasmosi*.

La *Piroplasmosi equina* es causa de importants pèrdues econòmiques, relacionades amb les possibilitats d'exportació de pures races (PRE, cavalls d'esport, trotons...) i les causades directament per tractaments i mortalitat. A més, els països lliures d'aquesta malaltia no permeten l'entrada d'animals seropositius, la qual cosa representa una aturada a l'exportació a l'alta competició. Per aquests motius es imprescindible el seu correcte diagnòstic.

Bibliografia: consultar amb l'autor

Antònia Pujol Pons
Tècnic Veterinari Laboratori de Sanitat Animal d'Ibabsa

IBABSA: dades IFI 2006-2011	
Nº total mostres	565
% Pos només T equi	11.50%
% Pos només B caballi	4.78%
% Pos 2 espècies	11.33%
% Neg 2 espècies	46.55%
% Dubtoses 2 espècies	25.9%
% Total positius	27.6%

2006		2007		2008	
Nº total mostres	111	Nº total mostres	63	Nº total mostres	102
% Pos T equi	11.7%	% Pos T equi	15.9%	% Pos T equi	15.7%
% Pos B caballi	4.5%	% Pos B caballi	4.7%	% Pos B caballi	6.9%
% Pos 2 espècies	18.9%	% Pos 2 espècies	14.3%	% Pos 2 espècies	10.8%
% Neg 2 espècies	61%	% Neg 2 espècies	44.4%	% Neg 2 espècies	42.1%
% Dub 2 espècies	4%	% Dub 2 espècies	21%	% Dub 2 espècies	24.5%
% Pos algun piroplasma	35%	% Pos algun piroplasma	35%	% Pos algun piroplasma	33%

2009		2010		2011	
Nº total mostres	76	Nº total mostres	78	Nº total mostres	77
% Pos T equi	11.8%	% Pos T equi	10.2%	% Pos T equi	11.7%
% Pos B caballi	3.9%	% Pos B caballi	5.1%	% Pos B caballi	6.5%
% Pos 2 espècies	5.2%	% Pos 2 espècies	12.8%	% Pos 2 espècies	11.7%
% Neg 2 espècies	67.1%	% Neg 2 espècies	50%	% Neg 2 espècies	53.2%
% Dub 2 espècies	12%	% Dub 2 espècies	21.9%	% Dub 2 espècies	16.9%
% Pos algun piroplasma	20.9%	% Pos algun piroplasma	28.1%	% Pos algun piroplasma	29.9%

Un seguro que cuida de su futuro

Nuevas **COBERTURAS EXCLUSIVAS A.M.A.**

- ✓ Servicio de Manitas para pequeñas reparaciones
- ✓ Servicio de Manitas Tecnológico
- ✓ Servicio de Asistencia Informática Remota A.I.R.
- ✓ Y disfrute también de nuestro servicio de Asistencia Informática Remota: A.I.R.

Porque su negocio también es cosa nuestra

A.M.A. PALMA DE MALLORCA Barón de Pinopar, 10 Tel. 971 71 49 82 pmallorca@amaseguros.com

LA CONFIANZA ES MUTUAL
www.amaseguros.com 902 30 30 10

